

deringssum og i 1882, da det ærede kongevalgte Medlem jo ogsaa var med i Lovgivningsarbejdet, til 6,000 Kr. Og hvad jeg hævder, er kun, at man ved nu at sætte Grænsen til 8,000 Kr. ikke, hvad Ejendommens Størrelse angaar, kommer væsentlig ud fra det Skel, man i 1882 satte mellem store og smaa Ejendomme. Maa jeg endnu kun sige, at der er jo det mærkelige ved de to ærede Medlemmers Stilling, som ville stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse, at det ærede kongevalgte Medlem stemmer imod Lovforslaget, fordi han synes, det fører i Retning af Statsgaranti for samtlige Kreditforeningers Obligationer, medens det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) vil stemme imod Lovforslaget eller maaske kun undlade at stemme for det, fordi han frygter for, at det vil hindre os i at komme til Statsgaranti for de andre Kreditforeningers Obligationer. Et af de ærede Medlemmer ser i alt Fald fejl paa Situationen, men det er mit Haab, at det er det ærede kongevalgte Medlem, der ser rigtigt, og at det Skridt, vi nu gøre, vil bidrage til, at vi komme nærmere til at stille de andre Kreditforeninger og der igennem alle Grundejerne gunstigere med deres Prioritetslaan, end de for Tiden ere stillede.

la Cour: Jeg skal til det ærede Medlem, som nu satte sig, kun sige, at jeg stemmer ikke imod Lovforslaget, fordi der ingen Statsgaranti tilflyder de andre Kreditforeninger, men fordi jeg tror, at disse vilde opnaa en Gevinst ved, at der blev oprettet en Hypotekbank. Oprettelsen af en saadan er ikke det samme for mig som en Statsgaranti.

Estrup: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), at han vel har oplyst, hvad en Del Kreditforeningers Statutter indeholdt om en Minimumsgrænse for Taksationsværdien, men at han intet har oplyst om, hvorvidt disse Kreditforeninger, der jo ikke ere tvungne til at give Laan, men handle frit, i Virkeligheden i noget nævneværdigt Omfang gav Laan af et saa ringe Beløb som disse Hundreder af Kroner, han omtalte. Hvad der den Gang blev antaget fra Regeringens Side var, at de mindre Ejendomme, Husmandsejendommene, havde en meget stor Vanskelighed ved overhovedet at faa Laan i Kreditforeningerne — det er fuldstændig sikkert —, og da, som sagt, Kreditfor-

ningerne ikke ere tvungne til at give smaa Laan, vilde det have haft mere at betyde, om det ærede Medlem kunde have oplyst, i hvilket Omfang Laan faktisk ere ydede før 1880 til Husmænd, end det, som han oplyste om, hvad Statutterne forbød i saadanne Tilfælde.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Det ærede 11te kongevalgte Medlem (Estrup) erindrer ikke ganske korrekt, hvad der var Hovedmotivet for Regeringen til at fremsætte Lovforslaget om Husmandskreditforeninger. Det ærede Medlem ønskede nu oplyst af det ærede Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), i hvilken Udstrækning Kreditforeningerne havde ydet Laan til mindre Ejendomme, idet det ærede Medlem er af den Formening, at da Lovforslaget blev fremsat, var det overordentlig vanskeligt for smaa Ejendomme at opnaa Laan i Kreditforeningerne. Men Regeringens Motiver til Forslaget om Opretelse af to Husmandskreditforeninger — det blev jo fremsat af daværende Indenrigsminister Skeel — oplyste tværtimod, at der var Adgang for de smaa Ejendomme til at blive Interessenter i de bestaaende Kreditforeninger. Det oplyses i Motiverne, at i de fleste Foreninger er Grænsen dragen ved et Beløb af 600 Kr., i en enkelt ved 1,200 Kr. Dernæst havde Regeringen undersøgt, hvor mange Laanebegøring der i de sidste 5 Aar havde foreligget fra Ejere af smaa Ejendomme i de forskellige bestaaende Kreditforeninger, og efter at Regeringen havde paavist, hvor mange Laanebegøring der har foreligget om Laan indtil 1,000 Kr., mellem 1,000 og 2,000 Kr. og mellem 2,000 og 3,000 Kr., og hvor mange der er bevilget, udtales det i Anmærkningerne, at det viser sig saaledes, at det overvejende Tal af dem, som have attraaet Laan af de omhandlede Størrelser, ogsaa virkelig have opnaaet dem. Der har altsaa ikke for de smaa Ejendomme været særlige Vanskeligheder forbundne med at opnaa Laan i Kreditforeningerne, det store Flertal af dem, der attraaede Laan, har faaet dem. Hensigten med Regeringens Forelæggelse af Lovforslaget, det, som Regeringen tilsigtede dermed, var derimod at skaffe billigere Vilkaar, derfor udtales i Anmærkningerne, at de ikke ganske ubetydelige Omkostninger, som uundgaelig ere forbundne med Stiftelsen af Laan, og som formodentlig blive føleligere, jo mindre Laanene ere, ønskede Regeringen at lette ved Gennemførelsen af det Forslag, der fremsattes, og desuden ønskede Regeringen